

en skatteansættelse, uanset om der på ansættelsestidspunktet foreligger en selvangivelse m.v. eller ej.

Ligningsmyndighedens adgang til at foretage en skønsmæssig ansættelse består ikke kun i de tilfælde, hvor indkomst eller formue ikke er selvangivet, men også i de tilfælde, hvor indkomst eller formue er selvangivet, men de af skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet opstillede selvangivelseskrav ikke er opfyldte. Tilsvarende gælder de i § 33, stk. 2, nævnte, der ikke har vedlagt selvangivelsen et årsregnskab.

Er opgørelsen af indkomst eller formue indgivet uden underskrift, har opgørelsen ikke karakter af en selvangivelse.

Bestemmelsen er en videreførelse af det princip, som var nedfældet i statsskattelovens § 23, stk. 4, som blev ophævet ved skattestyrelseslovens ikrafttræden i 1978. Efter bestemmelsen i statsskatteloven skulle den skønsmæssige ansættelse ske under hensyntagen til, hvad skatteyderens »og hans Families Underhold efter dennes Størrelse og Levemaade kan antages at koste, og hvad der for øvrigt vides om hans Formueforfatning og om hans Bedrifts Omfang og Udbytte.« Ligningsmyndighedernes skøn skal således foretages ud fra en realistisk bedømmelse af, hvad der må antages at svare til skatteyderens virkelige indkomst. I det omfang oplysninger herom kan findes i en ikke behørig selvangivelse, herunder et eventuelt medsendt regnskab, skal disse oplysninger lægges til grund for skønnet.

Ligningsmyndigheden er således ikke frit stillet ved udøvelsen af skønnet over størrelsen af den pågældendes skattepligtige indkomst og formue. Ved den skønsmæssige ansættelse skal der tages hensyn til de i sagen foreliggende oplysninger og kontrolmateriale, til tidligere års ansættelser, selvangivelser og foretaget forskudsregistrering. Endvidere bør der tages hensyn til oplysninger fra incassoafdelingen og socialforvaltningen om den skattepligtiges forhold.

Ligningsmyndigheden skal således også tage hensyn til eventuelle fradragsberettigede udgifter.

Der vil være tilfælde, hvor det er nødvendigt at søge en selvangivelse m.v. fremtvunget fra den skattepligtige ved pålæg af daglige bøder, fordi skøngrundlaget er for usikkert.

Indgivelse af selvangivelsen må ikke søges fremtvunget ved en urealistisk høj ansættelse.

En skønsmæssig ansættelse følger samme principper som ved skønsmæssig ansættelse i tilfælde, hvor der savnes fyldestgørende oplysninger og bevisligheder vedrørende enkelte poster i selvangivelsen eller bilagsmaterialet, og hvor ligningsmyndigheden derfor må skønne over størrelsen af den enkelte indtægts- eller fradragspost.

Som følge af bestemmelsen i forvaltningslovens § 19, stk. 1, skal der i forbindelse med den skønsmæssige ansættelse ske partshøring. Dette indebærer, at skatteyderen skal høres, forinden ansættelsen foretages, såfremt der i grundlaget for ansættelsen indgår oplysninger, der er til ugunst for skatteyderen, og som er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Dette gælder dog kun, hvis det må formodes, at skatteyderen ikke er bekendt med, at de pågældende oplysninger er i skattemyndighedernes besiddelse.

Det udøvede skøn meddeles i praksis den skattepligtige i form af en »agterskrivelse«, således at den skattepligtige har mulighed for at fremkomme med indsigelser herimod.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse på de skattepligtige, der har modtaget en selvangivelsesblanket, der er udfyldt af skattemyndighederne med oplysninger om indkomst og formue. Undlader disse skattepligtige at returnere den udfyldte selvangivelsesblanket, vil de normalt blive ansat i overensstemmelse med blankettens indhold, jf. § 29, stk. 5.

Det foreslås at udelade den hidtidige adgang til at foretage en skønsmæssig ansættelse, hvor et årsregnskab ikke er indgivet i den af skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet anviste form, jf. § 33, stk. 3, 2. pkt., det vil bl.a. sige til brug for Statens Ligningssystem for Erhvervsdrivende (SLS-E). En bestemmelse herom anses for unødvendig ved siden af bestemmelsen om skønsmæssig ansættelse, når behørigt regnskab ikke foreligger.

Bestemmelsen erstatter skattekontrollovens § 1, stk. 2, § 2, stk. 2, og § 3, stk. 4, og selskabsskattelovens § 28, stk. 1.

Til § 36

Efter bestemmelsen foretages der automatisk en skatteforhøjelse, hvis selvangivelse af indkomst eller formue registreres som ikke indgivet rettidigt og efter de regler, som skatteministeren har bestemt efter indstilling fra Ligningsrådet, herunder indgivelse af årsregnskab.

Bestemmelsen finder normalt ikke anvendelse på de skattepligtige, der har modtaget en selvangivelsesblanket, der er udfyldt af skattemyndighederne med oplysninger om indkomst og formue. Undlader disse skattepligtige at returnere den udfyldte selvangivelsesblanket, vil de normalt blive ansat i overensstemmelse med blankettens indhold, jf. § 29, stk. 5.

Det foreslås, at tillægsprocenten gøres fælles for personer og selskaber m.v., og at den fastsættes til ½ pct. for hver dag selvangivelsesfristen er overskredet, dog højst 5 pct. Det foreslås endvidere, at skattetillægget skal udgøre mindst 100 kr.